

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap január 19^{kén} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' köszörületlen gyémánt.

(Folytatása 's vége.)

„Igaz — mondá Zákó, midőn barátja jobban lett — megkövett-e szomszédnédat amaz éji kaland miatt?”

„Meg, igen! — Másnap hozzá mentem nyolcz órákor. — Szép teljesen, ugyan azon fogakkal, ugyan azon gyűrűkkel, csak hogy erősebben illatozva, lépett előmbé. Mondám, hogy egy barátom megbizásából állok előtte, ki bűnei miatt bocsánatért esdekel. Nem akart érteni; segédül lettem tehát gyenge emlékező tehetségének; érintém a' történetet. Ő elpirult, 's mielőtt végzém, szavamba vágott, és nyájasan mondá, hogy olly kedves szószóllónak kedveért, mint én, megbocsát, 's többé nem akar róla emlékezni. — Azt elhiszem — gondolám magamban — 's csókot nyomtam kezére. Ő kezemet szorítá, maga mellé vont pamlagára, 's úgy mosolygott, hogy szemhéjjaiba tic doubereux-t gondoltam, 's nem akarva eszembe jutott derék mesterem mondása: — „ha valaha eszedbe jutna megházasodni, zárd-be magadat szobádba, 's végy-be mérget; mert felakasztani magát — ez nagyon közönséges — tehát végy mérget!” — Vidám volt, 's már hittem, jelen az idő, 's bátran nyilatkozhatom. Hideg cseppeket izzadva tettem vallomást, hogy tegnap esti vendége én voltam. — Ő nem szólt, de pillantatából olvastam, hogy ha nem restelné a' fáradságot, hajamból legalább is annyit szaglatna-ki, mennyi négy öt hajgyűrűnek elég. Ismét kezét csókoltam, 's hátrálva hajtogattam magamat. Utósó intése mintegy ezt jelenté: — „köszönd, hogy senkim közel nincs; mert lefizetném adósságomat: de ha még mutatod magadat, bőrd' kidolgoztatom!” — Ez óta csak azt tudom, hogy Cseri neje, 's a' kellemes fiatal hölgy nem több, mint ötven éves. — De igaz! szóltál-e Peröcsényivel és Linkával?”

„Igen! — mondá Zákó — Linka homloka kisimult ajánlatodra; az öregé pedig redőkbe borult, 's mint észre vettem, aligha inyére

nem volna, ha Linka nem-et felelne: de az nem megy, 's én meg-hagyom magamat nyergeltetni, ha egy hold alatt Linka nem tied.'

Dembi meggyógyult, 's Zákó menyekzőjén Ninával ő tánczolta a' magyart. Linka ugyan elpirult, 's titkon integetett, hagyná már abba: de Dembi nem volt fél ember; 's minthogy már egyszer bele vágott a' fába, emberül akarta végezni. Még egy ugrás — gondolá magában — 's legyen vége az izzasztó munkának. Az ugrás meg van, de a' bakancsos nadrág-művész nem számolt illy kegyetlen mozgásra; — a' nadrág széles hosszat engedett, 's Dembi zavarjában elfelejté, magát tapsolóinak meghajtani. — 'Levágom orrát a' gazembernek — mormogá a' mellék-szobában, midőn festett ruhájától megszabadítá inasa, — vagy ugy tesztek, mint a' muszkák; először megbotozom, aztán varratok vele.'

XI.

„Láttad-e pajtás a' nász-menetet? Átkozott legyenek, ha Salamon királynak diszesebb lakodalmi népe volt. — Hatalmas kis fiú ez a' Dembi. Ugyan ki tudta a' hölgyet szemelni; — és milly könnyen jutott hozzá! Fogadok, egy századdal ez előtt négy öt párviadalt kellett volna érte vivni. — Hallottad-e, hogyan ismerkedett-meg? — Nem-e! — Azt mondják, egy vadász részegen találta őt az erdőben, haza vitte, 's mihelyt kijózanult, mindjárt szerelmes lett. — Nem tudom e' második részegségből ki józanul-e. — De roppant gazdag is, az igaz — 's így nem lehet csudálni, ha olly szeme szöktében bele szeretett a' leány. — Ollyan őt lovon is jött, millyent a' hajdani Phoebus ur aligha kormányzott; de vad mint pusztai csikó, 's durva mint pakrócz. Azonban ez mind egy, csak pénze legyen, — korunknak istene pénz. Az apa eladja leányát; a' fiú elárulja apját, csak pénzt lásson. — No hiszen lesz dolga a' menyecskének, míg őt megszelidíti.' — Illy dicsérő beszédet tartott egy különös ur Dembi felett, kinél pénz dolgából gyakran tenger-apadás volt, 's ki sokszor jónak látta reggeli helyett aludni, és ki csaknem minden harmadnap oda ült Dembi asztalához, 's most is szorgalmasan megjelent a' lakomára. — Illyen a' világ édes szépeim! Kegyeteknek édes vendégeik megtörlik az asztalkendőhe szájokat, 's ezt sugják a' szomszédnak — „jól nem laktam, 's a' bor dohos“ — 's ha kegyetek nem elég szemesek őket megvesztegetni, még fukaroknak is híresztelik.

A' násznép Peröcsényi ur udvarán zsibongott. Egymást segíték-le a' vendégek; mindenik kedveséhez iparkodott; a' férj mindennek segített, csak nejének nem, — 's a' nőnek mindig volt tenni valója, míg férje el nem ment, 's más csinos uracs nem

foglalta helyét. — Az öreg dámákat lposoknak engedték, 's azok olly csinnal szedegették-le, mintha üveg edénnyel volna dolguk. — Benn nem egy két szépecske égette-meg ujjai hegyét, 's nem egy bekes fogott rókát.

„Magamon kívül vagyok örömben, hogy láthatom!” — mondá Dembi Linkának.

„Az Istenért! ne legyen olly gondatlan; hiszen agyon szorit” — felelé Linka.

„Látásod harmadik égbé ragad.”

„'S ölelésed egész toillettemet rendetlenségbe hozza.”

„Közelléted szívemet névtelen örömbé ringatja.”

„És a' te közelléted az egész szobát megtölti dohány-szaggal.”

A' körülállók kaczagtak. — Dembi is nevetett, 's nem folytathatá kívánatait tovább.

A' társaság otthonosodott. — Már lehetett megjegyzéseket hallani a' vőlegény és menyasszonyról, 's több szépnek ruházatjáról. A' vidéki mende-mondák napi rendre kerültek — nem volt másod rendű melléknév, melylyel Dembit ne ékesítették volna. — Az öreg dámák a' régi idöket emlegették; a' fiatalok Arcadiát és szalma-gunyhót sohajtottak; az öreg urak nem szólltak, de a' pipa-füstöt bővebben eregették, 's az egészen látszott, hogy pénzért sem tudna sirni.

Ez alatt a' mellékszobában ismét megjelentek a' lelkek. — Linka karon fogva vezeté vőlegényét atyjához. — Dembi belép a' szobába; még egy lépést tesz, és szoborra fagy. Kezeit szemére csukja, 's nyögve hull egy karszékre. Az atya elbámul; a' menyasszony mosolygós szája sirásra görbed. Szerencsére lépett-be Zákó.

„Ez az!” — nyöge Dembi barátjának.

„Kicsoda?”

„Rosz angyalom! rém-üldözöm!”

„Nemtöd, jó fiú, nemtöd!” — kiáltá Zákó. — Csak könyörögj neki, különben megtagadja az áldást, mint atya, mint Linkád atya.

Félve de ujszülötten lopta-fel szemeit Dembi. — Lassanként kiviláglott a' titok. Nina, most Zákóné 's Peröcsényi Lázárnak örököse — és Linkának atyja, Peröcsényi Márton, birták a' falut. — Midőn Marczí vadász félholtan haza vitte Dembit Nina kastélyába, betegségében meglátogatta Peröcsényi Márton, 's Dembinek kellett őt látni; mert alakja mélyen vésődött képzeményébe, 's betegségo multával is gyakran vesződött vele. — Pesten ismét látta; mert Peröcsényi Márton és Linka a' mellék-szobában szállásoltak; de ő nem tudta ezt, 's most, midőn a' szobába lépett, ismét csak a' rém-alakot látta. — Hihető, Peröcsényi arcán volt valami visz-

szataszító 's kellemetlen Dembire nézve; az illy kép és vonások többnyire mélyen nyomulnak képzetünkbe, 's minél inkább vágyunk tőlük szabadulni, annál élénkebben lebegnek előttünk. — Nem tapasztaltatok-e, hogy van kép, mellynek birtokosa nekünk soha nem vétett, még sem szenvedhetjük; örök ellenszenvet táplálunk iránta. Az illy alaknak kedvezései untatók, tolakodók: az illy emberek reánk nézve szerencsétlenség fiai, ellentalpúak; 's örömeztőbb társalkodunk elenségeinkkel, mint illyenekkel.

Most láthatják édes szépeim, milly alapon nyugszanak ama tömerek mondái a' középkornak a' lelkekről, kísértetekről 's a' t.

Hogy e' nap egyetlen nap volt Dembi életében, átlátja az is, ki orrán túl nem lát; — vége hossza nem volt a' tréfának, 's Dembi mindig leghangosabban nevetett. — De hiszen ma az örömhöz kinek volt több joga? mert Linka övé, 's az ember örömezt nevet, míg ifjú.

Már kibordták az üres ludczombokat; már habzott a' pezsgő-patak, midőn Berei Farkas András collegája felkelt, 's ékes versezettekben tisztelémeg a' holdog párt.

Pedig kár kinévetni az embert! — mondá egy széles képű ur, kiből látszott, hogy Mecaenas, 's inkább illett volna ember-evő Kannibálnak, mint eurpai polgárnak — ez ember nem utósó költő, 's a' népvélemény sokat tart fölöle, bár munkáit nem bocsátá közre.

„Elhiszem! — kiálta Dembi. — Ismerek én is több költőt, philosophot, literatort, historicust, kiknek nagy hírok éppen ezen alapokon épült, ezen alapokon nyugszik.“

Azon szép olvasóném, kik lakodalmaikat átéltek, tudják végezt elbeszélésemnek. Azon kedves szépeknek pedig, kiket a' lakodalom édes reménye kecsegtet, nem akarom a' jövendőnek legkedvesebb titkait kitárni. — A' nem képzelte öröm édesebben lep-meg. Tűrjünk kedves szépek, várjunk; mennél több az akadály, annál édesebb a' győzelem öröme; — a' nyakunkra esett gyönyör félig örvendeztet. — Bizzunk csak; szép növény a' bizodalom: csak kár, hogy olly kevés földben tenyészik; — 's ha csalódnánk is, mondjuk: „mindegy, meglehet, javamra történt“ — mint Dembi szokta mondani, 's mint az iskolás gyermek mondá, midőn megkorbácsoltatt.

PÓLYA ENDRE.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Rábaköz 's népe szokásai és divatjainak ismertetése.

(Folytatása.)

Mint már mondók, öltözetükben, legkivált a' nőnemében, majdnem mindenféle, nem egyiránt mindenütt még is, fényüzést, pom-

pázást láthatni. A' korosabb férfiak télente mellényt, nadrágot, prémes mentét (l. képiünkön) viselnek, 's fölébe a' szűcskészítette bundát veszik, mellynek egész báránybőr gallérja egy idő óta kerekre változik. A' mentét nyaranta juhbéléses, gömbölyű óngombos dolmánynyal cserélik-föl. Fejüket telente az ugy nevezett báránybőrből (erdélyiből) kalpag alakban készült fekete szalagos bagósóg, nyaranta széles karamú kalap fűdi. A' fiatal házasok rövidebb prémes vagy prémtelen dolmányt, ugy szintén a' legénység kurta dolmányt, mit nyaranta lobogós ujju gyoics-ingben járván palástul szoktak vetni vállaikra (l. kép) czifra zsinórzatú nadrágot, sarkantyús, zsinórral szegett baklyós szárú kordován csizmát, telente bagósógót, vagy egyéb divatos sipkát (a' jobbról álló kurta prémes dolmányú férfi fején) nyaranta strucz- daru-tollal, szalagokkal, kerti, vagy csinált bokréttákkal ékeskedő, széles karamú kalapot hordoznak. Minden ruházatukban a' férfiak a' világos kék színt szeretik, ritkábban a' sötétkéket; a' legénységnél láthatni tarka mellényeket. Nyakra valójuk: az öregeknél fátyol, vagy más durva fekete szövet, a' fiataloknál selyem, néha arany rojtos, kendő.

Eddig ugyan leírásunkban könnyen haladtunk, de őszintén megvalljuk kegyes olvasóinknak, hogy a' nőnem öltözetének leírására jutván az ész és a' divat istennőnek sugalmiért kénytetünk sópáncodni. — Pandite nunc Helicon Deae! — Volt idő, mellyben a' rábaközi szintén, mint más vidéki nőember állandóul rokolyát (galbanum) 's a' lányka a' szűz párta alatt önkeze -fonta szoknyát (rázsát) viselt, mi következeiseiben semmi kárt nem okozott, de ma a' piperézés, következeiseivel együtt, másképp van.

Quand de nos déesses civiques
On met en oubli les tuniques,
Aux passans nous les rappellons:
Vieux habits! vieux galons.

BERANGER.

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

Hirszekrénny.

Az uj évi üdvözléteket megváltók névsora megjelent: az 1421-re menő adakozóknak mintegy fele magyar, kik közül némelyek (valóban különös!) nem állallák neveiket magyarul beírni. A' nemzetiség kialakása iránt tehát ne essünk még kétségbe! — Budán, Gellérthegy alatt a' Duna parton, 13-dikán délutáni 4 órakor egy háznál tűz ütven-ki, az hamuvá égett, és szomszédai is csak erőködéssel mentethettek-meg. — Liszt Ferencz művész hazánkfla Győrön, Pozsonon, Bécsen keresztül Prágába, Lipcsébe, 's így tovább uta-

zik. Utitársul Kiss Mihály, tudományosan művelt derék hazánkfiát viendímagával, kitől a' magyar nyelvet is szándéka megtanulni. — A' „Mátyás emléke“ ügyében munkáló társaság folyó hónap 12-ének délelőtti óráiban megtartván első közgyűlését, minthogy a' részvevők nem éppen olly nagy számmal, mint reméltük, jelentek-meg, előlegesen csak elnököt (t. Fáy András) pénztárnokot (t. Ilkey Sándor), 's jegyzőt (t. Nyáry Pál urakat) választá; az igazgató választmányt martius 15-kén reggeli 9 órakor tartatandó ülésében határozá-el megválasztani, midőn egyszersmind az emlékre legalkalmasabb helyről 's az emlék millyenségéről bővebb tanakodás leend. — Dunánk hatalmasan zajlik 's az átjárást tetemesen veszélyezteti — A' hideg kemény, máró; a' hőmérő szabadban 16 f.-ot is mutat. — A' losonezi casino jövő februarius hó 12-dik 's 13-dik napjának estvőin 48 kr. e. p. bementi díj mellett fényes tánczvigalmakat, az ottani műkedvelők pedig e' farsang lefolytában színi előadást szándékoznak adni, melynek jövedelmét a' pesti magyar színháznak küldendik. — A' pestmegyei szegényebb osztályúak számára alapított takarékpénztár hivatala jan. 11-kén nyitattott-meg, 's a' befizetések azóta élénken történnek. Nyitva áll az intézet minden kedden, pénteken és szombaton reggel 9 - 12, 4 - 7 óráig. — áldást és boldog sikert ohajthatunk e' jó-tékony intézetnek!

KÜLÖNFÉLE.

Elvesztett hajók 's ágyúk. A' legjelesebb 's hasonlíthatlan katonai 's tengerész folyóirat „United Service Journal“ utóbbi füzetének egyikében teljes hitelű 's hivatalos adatokon építve következő állittatik: — I) Franciaország az 1792—1815-ig tartott háborús időszak közben 88 vonalhajót 6700 ágyúval, 217 fregátot 7400 ágyúval, 411 kisebb hajót 4000 ágyúval, összesen 716 hadihajót mintegy 18 000 ágyúval — II) Holland ország elvesztett 29 vonalhajót 1794 ágyúval, 40 fregátot 1336 ágyúval, 30 kisebb hajót 775 ágyúval, összesen 172 hadi hajót mintegy 3900 ágyúval. — III) Spanyol ország elvesztett 24 vonalhajót 1982 ágyúval, 30 fregátot 1068 ágyúval, 145 kisebb hajót 1016 ágyúval, összesen 199 hadihajót mintegy 400 ágyúval. — IV) Dán országtól elvettek 24 vonalhajót 1744 ágyúval, 24 fregátot 848 ágyúval, 37 kisebb hadi hajót 475 ágyúval; összesen 85 hadi hajót mintegy 3000 ágyúval. — V) Orosz ország elvesztett 1 vonalhajót 74 ágyúval, 2 fregátot 78 ágyúval; — VI) az ozman birodalom 1 vonalhajót 64 ágyúval, 7 fregátot 284 ágyúval, 8 kisebb hajót 110 ágyúval; — VII) az egyesült statusok 3 fregátot 139 ágyúval, 14 kisebb hajót 176 ágyúval. — Azon tengerészeti vesztesége tehát, melyet az Angolok okoztak a' tengeri hatalmasságoknak, terjed: 167 vonalhajóra mintegy 12,500 ágyúval; 323 fregátra 11.000 ágyúval; 719 korvetra 's a' t. mintegy 7.000 ágyúval; összesen 1209 hadihajóra 30.000 ágyúval, melyek, kivévén a' felgyujtottakat 's elsüllyesztetteket, általán véve angol mar-talékul jutottak.

Az angol örültek közül, kik („Physic and Physicians“ angol hírlap szerint) nyilvános 's magány-intézetekbe gyógyítás végett vitettek, csak 60 férjfl 's nőszemély van, kik nagy Britannia törvényes de meg nem ismertt fejedelmének tartják magukat. Egyik nőbeteg szorosan állítja, hogy ő a' valódi Viotoria királyné, 's csak azért záratott örültek házába, hogy ama

trónra ne léphessen, melyet ősei hagytak neki. Legmakacsabb módon 's legkülönösebb körülményekkel bizonyítja, hogy őt Lord Melbourne tartja e' menedék-helyen, hogy kedvese, ki egyébiránt a' trónbitanglásra nézve ártatlan, zavartalanul bírassa a' trónt, mely különben őt (a' beteget) illetné. E' képzelődöt minden más helyen igen nevetségesnek tartanak, mert legmúltóságosabb követeléssel lépdel fel 's alá, és azokra, kik hozzá nem közelednek méltó tisztelettel, így kiált: „vissza! tisztítsátok-meg az utatjelenlétetektől Victoria királynétok előtt!

A' parisi társas élet jelen állapotjáról következőleg ír a' „courier francais.“ Mostani telünk semmit sem irigyelhet a' multtaktól. Rabló történeteink hasonlóak a' directorium idejebeliéhez, sőt még borzasztóbbak, minthogy a' mivelődés és haladás mindenbe átszivárogoz. A' milly arányban az oroszok 's tigrisek most szelidülnek, olyanban vadulnak-el az emberek. De nem csak érett kord férfiak fajulnak a' legtermészetellenibb tettekre, hanem a' gyermekek is iktóztatot gerjesztő tettek által igyekeznek kitűnni. Egy tizenkét éves fiú, minthogy tanítójától vesszővel fenyeztették-meg, golyót re-pített keresztül agyán; egy másik — 9 éves — hogy mostoháján boszút álljon, ártatlan hugocskáját méreggel öli-el. Hova vezet ez? Nem minden azt bizonyítja-e, hogy a' világ egy nagy crisisnek megy elébe? A' szerencsétlenség látnokainak alkalmasint igazuk lehet.

Ritka madarak. Paris kávéházaiban most két játék kártyával 's nyolcz személy játsza a' whisztet. Tehát két coeur disznó, 2 carro király, két pick-dame, két treff valettal 's a' t.; ha egyszerre két egy értékű kártya vettek egymás fölé, előbb vető az elsőség. Ezen játék mellett, mely igen nehéz de szerfelett érdekes, még tizszer többet czivakodnak, mint az egyszerű whiszt játszása közben. Van azonban a' „mille des colonnes“ kávéházban egy társaság, mely e' játékot czivódás nélkül 's némán játsza, mint illik. A' kávé e' ritka madarakat most pénzért akarja mutogatni.

Bukta (Gugelhupf)-szörny. Bizonyos szakácsné urának neve napjára olly nagy buktát süttött, hogy a' legtermészetes ember sem tudta felette elnézni. E' tézta-szörny, mely harmadfél mérő lisztből, 2.960 tojás, $\frac{1}{4}$ mázsa mandola, $\frac{1}{2}$ mázsa cukorból, $\frac{1}{4}$ mázsa apró szőlő és 30 pint élesztőből készült, 7 láb magas 's 5 láb átlazatú. Ajándékul két tuczat szegény ember kapta, kik két akó sört emésztének-fel mellé. Miután ezt mind tudjuk, még csak azt szeretnők tudni: hol és miben süttetett-meg e' szönyű tézta-tömeg.

Beomlott terem-padlat. Franciaországban a' boos-i (Rouen mellett) község tanácskozási tereme télelő 17-kén beomlott. Említett napon tömördek hallgató gyűlt a' terembe, 's midőn Neél, ügyvéd ellenének, Duboisnak éppen válaszlui akart, a' terem-padlatnak a' szószék és hallgatók közötti része nagy ropogással beomlott. A' jajveszék, a' szerencsétlenség segéd-kiáltása majdnem minden szomszédot összecsiszított: 20 megsérült közül 5 terhes sebet kapott; a' többi kisebb 's nagyobb zuzással ment haza. Szerencsére e' napon éppen nem volt gabona-vásár: különben mind azok, kik a' tanács terem alatti téren tartatni szokott vásáron megjelennek, a' leomló gerendázat és falmű által agyon sujtattak volna.

Oroszország halálózási és születési statisztikája. 1838-dik évben 2.333.992 ember született 's 1.563.733 ember halt-meg az orosz birodalomban. Utóbbiak között 858 volt 100–115, százharmincz 116–120, három 126–130, öt 131–140, egy 145, három 150–155, egy 160 és egy

165 éves. Kaukazia és a' kaukazontuli földek nincsenek ide számítva. Összes népessége a' birodalomnak 60 milliót haladott-meg.

A z a l a m i z s n a - g y ű j t ő n ő . A' dolog egyszerű, de igaz. Nápolban történt. Durante, egy szegény tánczos, kit a' san carloi színház álfalai között ütött-meg a' guta, nejét's gyermekeit legnagyobb inségben hagyta. Ugyan azon színpadnak egyik művésznője megígérte a' gyászoló özvegynek', hogy részére énekelni fog; ezután minden barátjától zsarolt-ki valamit, 's végre — ez uttal büszke az udvar kegyelmére — a' királyhoz ment. „Sire — mond az angyalalkú nő — én sorsosom, Durante özvegye 's árvái számára koldulok. — „„Signora, mint látom önnek lelke is olly szép, mint hangja “ — „Sire, én most koldulok. A' királyné és a' salerno'i herczeg ötszáz frankot adtak; reményilem, főlseged nem fogja magát felülmulatni engedni “ — „„Hát én mennyit adjak?“ — kérdé mosolygva a' király. — „Ezer tallért “ — „„Itt van!“ — Az özvegy most boldog, a' nagylelkű alamizsna-gyűjtőnének pedig meg kelle halni. Mi benne halandó volt, Brüsszelben nyugszik. Neve — Malibran.

P o p e ' s a' b é r k o c s í s . Pope, a' hires angol író, kised, idomtalan természetű ember volt. Eskünni közönségesen így szokott: „Isten javitson-meg!“ — „Javitsa? — monda egy bérkocsis, kinek ellenében az eskü mondaték — kár lenne a' fáradságért; mert csak fele munkájába kerülne, ha önt egészen újból teremtené.“

K ü l ö n ö s v é g r e n d e l e t . Nincs nemzet a' földön, melly nagyobb barátja volna a' különcségnek, miként az Angol, annyira, hogy ezt még a legkomolyabb percekben is gyakorolják. Ujabb példáját adta ennek bizonyos P l e e c k J á n o s , gazdag fukar, ki nem régiben halt-meg Londonban. Végrendeletének néhány pontjai következőleg szólltak: „Unoka-öcsémnek fekete öltönyömet hagyom; azon ujjas flanel dolmán, mellyet halálom után testemről vonandnak-le, unoka-hugomé legyen; hugom minden unokájának egy-egy darab azon fayence edényből adassék, melly ruhaszekrényem fölött áll; hugomnak pedig, kit mindig a' többiek felett szerettem, mint igaz szeretetem zálogát hagyom az ágyam fejénél álló barna cserépkorsót.“ — Képzeltetni az örökösök bámulását ez eredeti végrendelet felolvasásánál; a' csalatott reményűek mindannyian epésen fakadtak-ki a' boldogult ellen. Huga boszújában mérgesen ragadá-meg a' korszót, 's olly erővel sújtá földre, hogy száz meg száz darabban omlott-szét. De képzelje most kiki a' másik bámulást, midőn a' cserépekkel szépen csillogó aranykák is gördültek szerte. E' sárga portékáeskák tekintete egyszerre egészen másképp' hangulá az örökösök kedélyét elhunyt rokonuk iránt; mindenik figyelmesebben vizsgálá-meg örökségét, és lám! a' félreismerett, átkozott rokon mindegyiket kedvesen lépé-meg.

Figyelmeztetés. Regélőnk számaiból ez év elejétől fogva kijött teljes példányokat még meg lehet rendelni, mire e' lapokt. cz. pártfogóit, kik az előfizetéssel megkéstek, figyelmeztetni kötelességünknek tartjuk.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-diksz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.